

Grafuri neorientate. Parcurgerea în lățime

Parcurgerea grafurilor presupune examinarea în vederea prelucrării tuturor vârfurilor aceluși graf într-o anumită ordine, ordine care să permită prelucrarea optimă a informațiilor atașate grafului. În acest scop s-au dezvoltat două tehnici fundamentale de traversare a grafurilor, una bazată pe căutarea în adâncime, cealaltă bazată pe căutarea prin cuprindere. Ambele tehnici constituie nuclee de bază pornind de la care se pot dezvolta numeroși algoritmi eficienți de prelucrare a grafurilor.

Parcurgerea în lățime a fost descoperită de către Moore în contextul căutării de drumuri în labirinturi. Lee a descoperit, în mod independent, același algoritm în contextul stabilirii firelor de pe plăcile de circuite. Hopcroft și Tarjan au argumentat folosirea reprezentării prin liste de adiacență în defavoarea reprezentării prin matrice de adiacență, pentru grafurile rare, și au fost primii care au recunoscut importanța algoritmică a parcurgerii în adâncime. Parcurgerea în adâncime a fost folosită pe scară largă începând cu anul sfârșitul anului 1950, în special în programele din domeniul inteligenței artificiale. Tarjan este cel care a elaborat un algoritm liniar pentru determinarea componentelor tare conexes, iar Knuth a fost primul care a dat un algoritm liniar pentru sortarea topologică.

Căutarea prin cuprindere sau traversarea grafurilor în lățime este unul dintre cei mai simpli algoritmi de căutare într-un graf și arhetipul pentru mulți algoritmi de grafuri importanți. Algoritmul lui Dijkstra pentru determinarea drumurilor minime de la un nod sursă la toate celelalte și algoritmul lui Prim pentru determinarea arborelui parțial de cost minim folosesc idei similare din algoritmul de căutare în lățime

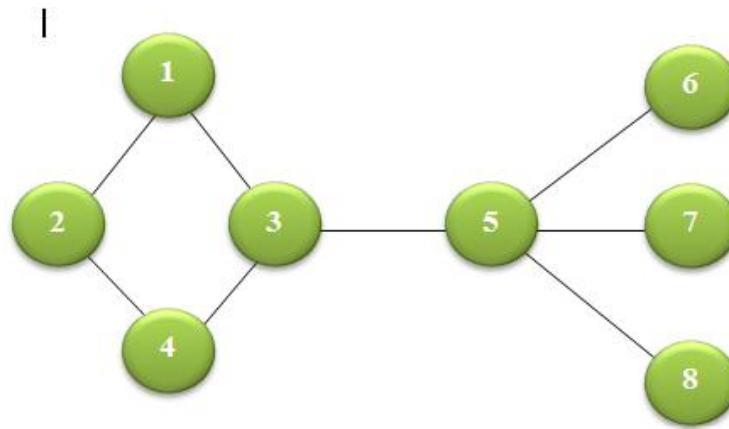
Această metodă se bazează pe următoarea tehnică:

- fie un graf $G = (X, U)$ cu n noduri și un nod de plecare ns numit și nod sursă
- căutarea în lățime explorează sistematic muchiile grafului G pentru a "**descoperi**" fiecare nod accesibil din ns . Algoritmul calculează distanța (cel mai mic număr de muchii) de la ns la toate vârfurile accesibile lui. El produce un "arbore de lățime" cu rădăcina în ns , care conține toate nodurile accesibile. Pentru fiecare nod v accesibil din ns , calea din arborele de lățime de la ns la v corespunde "**celui mai scurt drum**" de la ns la v , adică conține un număr minim de muchii.

Traversarea grafurilor în lățime sau **Breadth-First** este numită astfel pentru că lărgște, uniform, frontiera dintre nodurile descoperite și cele nedescoperite, pe lățimea frontierei. Aceasta înseamnă că algoritmul descoperă toate vârfurile aflate la distanța k față de ns înainte de a descoperi vreun vârf la distanța $k+1$. Cu alte cuvinte traversarea în lățime a grafurilor presupune faptul că după vizitarea unui anumit nod v , sunt parcurși toți vecinii nevizitați ai acestuia, apoi toți vecinii nevizitați ai acestora din urmă până la vizitarea tuturor nodurilor grafului (spunem că două noduri sunt vecine dacă sunt adiacente).

Implementarea acestei metode se face folosind o structură de date de tip **coadă**. Cozile sunt structuri de date în care elementele sunt **inserate** la un capăt (**sfârșitul cozii**) și sunt **suprimate** de la celălalt capăt (**începutul cozii**). Ele implementează politica "**primul venit - primul servit**". Asupra unei cozi acționează operatori specifici cum ar fi: inițializare coadă, test de coadă vidă, adăugă un element la sfârșitul cozii, scoate un element de la începutul cozii. Cozile pot fi implementate static (cu variabile de tip tablou unidimensional) sau dinamic.

În acest caz coada este inițializată cu un nod oarecare al grafului. La fiecare pas, pentru nodul aflat în vârful cozii, se adaugă la coadă toți vecinii nevizitați ai nodului respectiv după care se șterge din coadă primul nod. Fie graful din figura următoare care are $n = 8$ noduri

Vom utiliza un vector v , cu un număr de elemente egal cu numărul de noduri din graf, iar fiecare element al său poate lua valoarea 1, dacă și numai dacă nodul a fost "vizitat", sau valoarea 0 dacă nodul nu a fost vizitat.

Algoritm de **parcurgere în latime** a unei singure componente conexe:

1. **citirea datelor de intrare** (număr de noduri și muchiile grafului) și construirea **matricei de adiacență**
2. afisarea pe ecran a matricei de adiacență
3. **citirea/determinarea unui nod de start**
4. marcarea nodului de start ca **fiind vizitat**: $v[i]=0$
5. **afisarea** nodului de start
6. **adaug la coadă** în prima poziție nodul de start:
  - $prim=1$; //poziția primului nod din coadă
  - $ultim=1$; // poziția ultimul nod așezat la coada
  - $c[ultim]=ns$; //adăugarea nodului de start la coada
7. **cât timp** coada nu este vidă **execută**
  - determină **TOATE** nodurile **adiacente cu primul nod din coadă și nevizitate**, iar pentru fiecare nod astfel găsit efectuează următoarele operații:
    - marchează-l vizitat
    - afișează-l
    - adaugă-l la coada
  - **elimină** primul nod din coada

Aplicații rezolvate ale algoritmului de parcurgere în latime

1. Determinarea componentelor conexe

În fișierul text **graf.in** este memorat un **graf neorientat neconex** astfel:

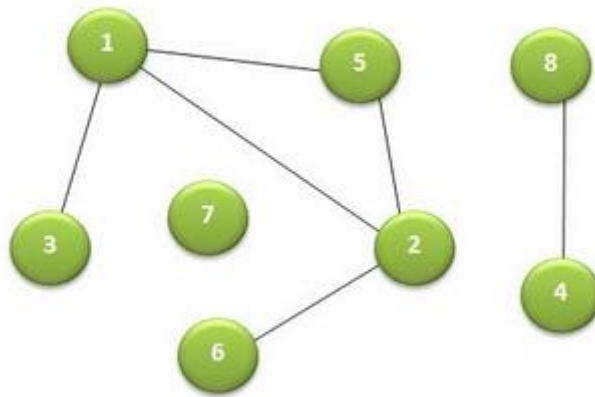
- pe prima linie un număr natural n , care reprezintă numărul de noduri ale unui graf neorientat.
- pe următoarele linii sunt memorate câte două numere naturale care reprezintă muchiile grafului.

Scrieți un program care să **parcurgă în lățime fiecare componentă conexă** a grafului dat. Componentele conexe vor fi numerotate, iar pentru fiecare componentă conexă vor fi afișate nodurile care o alcătuiesc.

Exemplu:

Continutul fișierului text graf.in	Rezultate așteptate
8 1 3 1 2 1 5 2 5 2 6 4 8	Dacă nodul de start este 1 atunci se vor afișa următoarele rezultate: Componenta conexă 1 conține nodurile: 1 2 3 5 6 Componenta conexă 2 conține nodurile: 4 8 Componenta conexă 3 conține nodurile: 7 Graful este alcătuit din 3 componente conexe.

Graful memorat în fișierul text de mai sus are următorul aspect grafic:

Program C++:

```
#include<iostream>
#include<fstream>
using namespace std;
int a[20][20],c[20],v[20],ns,n,comp;
int prim;
int ultim;
```

```
// citirea grafului din fisier text si construirea matricei de adiacenta
```

```
void citire(int a[20][20], int &n)
{ ifstream f("graf.in");
  int x,y;
  f>>n;
  while(f>>x>>y)
    a[x][y]=a[y][x]=1;
  f.close();
}
```

```
// afisarea pe ecran a matricei de adiacenta
```

```
void afisare(int a[20][20],int n)
{ cout<<"Matricea de adiacenta este : "<<endl;
```

```

for( int i=1;i<=n;i++)
  { for(int j=1;j<=n;j++)
    cout<<a[i][j]<<" ";
    cout<<endl;
  }
}

```

```
// returnează primului nod nevizitat
```

```

int exista_nod_nevizitat(int v[20], int n)
{ for(int i=1;i<=n;i++)
  if(v[i]==0)
    return i; // primul nod nevizitat
  return 0; // nu mai exista noduri nevizitate
}

```

```
// parcurgerea în latime a unei componente conexe, plecând din nodul de start ns
```

```

void parcurgere_latime(int a[20][20], int n,int ns)
{ comp++;
  v[ns]=1;
  cout<<"Componenta conexa : "<<comp<<" este formata din nodurile :";
  cout<<ns<<" ";
  prim=ultim=1;
  c[ultim]=ns;
  while(prim<=ultim)
    {for(int i=1;i<=n;i++)
      if(a[c[prim]][i]==1)
        if(v[i]==0)
          { ultim++;
            c[ultim]=i;
            cout<<i<<" ";
            v[i]=1;
          }
        prim++;
    }
  cout<<endl;
}

```

```
// functia principala main()
```

```

int main()
{ citire(a,n);
  afisare(a,n);
  cout<<"Dati nodul de start : "; cin>>ns;

  parcurgere_latime(a,n,ns);
  while(exista_nod_nevizitat(v,n)!=0)
    {ns=exista_nod_nevizitat(v,n);
      parcurgere_latime(a,n,ns); //parcure o alta componenta conexa
    }

  cout<<"Graful este alcătuit din "<<comp <<" componente conexe. ";
}

```

```
return 0;
}
```

2. Transformarea unui graf neconex intr-un graf conex

Enunt

În fișerul text **graf.in** este memorat un **graf neorientat neconex** astfel:

- pe prima linie un număr natural **n**, care reprezintă numărul de noduri ale unui graf neorientat.
- pe următoarele linii sunt memorate câte două numere naturale care reprezintă muchiile grafului.

Scrieți un program care să determine **numărul minim de muchii care trebuie adăugate la graf astfel încât graful să devină conex**. Afișați și o posibilă soluție.

Exemplu:

Continutul fișierului text graf.in	Rezultate așteptate
8 1 3 1 2 1 5 2 5 2 6 4 8	Muchiile adăugate sunt: (1,4) (1,7) Numărul minim de muchii adăugate este 2.

Graful memorat în fișerul text de mai sus are aspectul grafic ca în exemplul anterior.

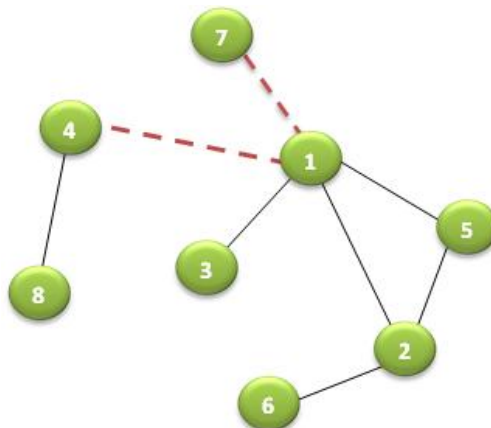
Rezolvare: Graful ales ca exemplu este alcătuit din trei componente conexe după cum urmează::

- **Componenta conexă 1 conține nodurile: 1 2 3 5 6**
- **Componenta conexă 2 conține nodurile: 4 8**
- **Componenta conexă 3 conține nodurile: 7**

Folosind algoritmul de parcurgere în lățime se determină numărul de componente conexe. Numărul minim de muchii care trebuie adăugate pentru a transforma un graf neconex într-un graf conex este dat de următoarea relație:

numărul componentelor conexe-1

Muchiile care trebuie adăugate vor fi formate din nodul de start și primul nod din fiecare componentă conexă iar graful conex va arata astfel:

Programul C++ este:

```
#include<iostream>
#include<fstream>
using namespace std;
int a[20][20],c[20],v[20],ns,n,comp;
int prim;
int ultim;
```

// citirea grafului din fisier text si construirea matricei de adiacenta

---

```
void citire(int a[20][20], int &n)
{ ifstream f("graf.in");
  int x,y;
  f>>n;
  while(f>>x>>y)
    a[x][y]=a[y][x]=1;
  f.close();
}
```

// afisarea pe ecran a matricei de adiacenta

```
void afisare(int a[20][20],int n)
{ cout<<"Matricea de adiacenta este : "<<endl;
  for( int i=1;i<=n;i++)
    { for(int j=1;j<=n;j++)
      cout<<a[i][j]<<" ";
      cout<<endl;
    }
}
```

// returnează primului nod nevizitat

```
int exista_nod_nevizitat(int v[20], int n)
{ for(int i=1;i<=n;i++)
  if(v[i]==0)
    return i; // primul nod nevizitat
  return 0; // nu mai exista noduri nevizitate
}
```

// parcurgerea în latime a unei componente conexe, plecând din nodul de start ns

---

```
void parcurgere_latime(int a[20][20], int n,int ns)
{ comp++;
  v[ns]=1;
  prim=ultim=1;
  c[ultim]=ns;
  while(prim<=ultim)
    {for(int i=1;i<=n;i++)
      if(a[c[prim]][i]==1)
        if(v[i]==0)
          { ultim++;
            c[ultim]=i;
            v[i]=1;
          }
      }
  prim++;
}
```

```
    }  
}
```

```
// functia principala main()
```

```
int main()  
{ citire(a,n);  
  afisare(a,n);  
  ns=1;  
  cout<<"Muchiile adaugate sunt:";  
  parcurgere_latime(a,n,ns);  
  while(exista_nod_nevizitat(v,n)!=0)  
    {ns=exista_nod_nevizitat(v,n);  
     cout<<"(1,"<<ns<<") ";  
     parcurgere_latime(a,n,ns); //parcurs o alta componenta conexa  
    }  
  cout<<endl<<"Numarul minim de muchii adaugate este "<<comp-1<<".";  
  return 0;  
}
```

3. Algoritmul lui LEE

```
#include<iostream>  
#include<fstream>  
using namespace std;  
int a[20][20],c[20],v[20],ns,n;  
int prim;  
int ultim;  
void citire(int a[20][20],int &n)  
{  
  ifstream f("graf.in");  
  int x,y;  
  f>>n;  
  while(f>>x>>y)  
    a[x][y]=a[y][x]=1;  
  f.close();  
}  
void afisare(int a[20][20],int n)  
{  
  cout<<"Matricea de adiacenta este : "<<endl;  
  for(int i=1;i<=n;i++)  
    {  
      for(int j=1;j<=n;j++)  
        cout<<a[i][j]<<" ";  
      cout<<endl;  
    }  
}  
int exista_nod_nevizitat(int v[20],int n)  
{  
  for(int i=1;i<=n;i++)  
    if(v[i]==-1)
```

```

    return i;
    return 0;
}
int main()
{ citire(a,n);
  afisare(a,n);
  for(int i=1;i<=n;i++)
    v[i]=-1;
  cout<<"Dati nodul de start : "; cin>>ns;
  v[ns]=0;
  cout<<"Parcurgerea in latime este : ";
  cout<<ns<<" ";
  prim=ultim=1;
  c[ultim]=ns;
  while(exista_nod_nevizitat(v,n)!=0)
  {
    if(prim<=ultim)
      { //adaug la coada toate nodurile adiacente si nevizitate
        for(int i=1;i<=n;i++)
          if(a[c[prim]][i]==1)
            if(v[i]==-1)
              {
                ultim++;
                c[ultim]=i;
                cout<<i<<" ";
                v[i]=v[c[prim]]+1;
              }
          prim++;
        }
      else
        {
          ns=exista_nod_nevizitat(v,n);
          v[ns]=0;
          prim=ultim=1;
          c[prim]=ns;
          cout<<ns<<" ";
        }
    }
  }

  for(int i=1;i<=n;i++)
    cout<<"Distanța minimă dintre nodul "<<i<<" și "<<ns<<" este "<<v[i]<<endl;
  return 0;
}

```